

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
30/07/2010
EIXIDA NUM. 29691.....

Ajuntament de Massalfassar
Sr. Alcalde-Presidente
Pl. de l'ESglésia, 5
MASSALFASSAR - 46560 (València)

=====
Ref. queixa núm. 104980
=====

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- "Que l'Ajuntament de Massalfassar publica totes les normes (ordenances, pressupostos, etc.) en el BOP, exclusivament en castellà, de manera que contravé la legislació vigent respecte de la cooficialitat lingüística a la Comunitat Valenciana."

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament de Massalfassar donava compte del següent:

"(...) Que considerando lo dispuesto en el artículo 7.2 de la Ley 4/1983 de 23 de noviembre, de uso y enseñanza del valenciano, según el cual "el valenciano y castellano son lenguas oficiales en la Comunidad Valenciana", se puede usar tanto el valenciano como el castellano.

Que considerando lo dispuesto en el artículo 8 de dicha Ley según el cual "las leyes que aprueben las Cortes Valencianas serán redactadas y publicadas en ambas lenguas" no haciendo mención expresa a las normas aprobadas y publicadas por parte de las Corporaciones Locales.

Que el Ayuntamiento de Massalfassar no dispone de medios materiales, temporales ni personales suficientes para instruir todos los procedimientos, aprobar y publicar normas o dictar actos administrativos de forma bilingüe. (...)"

L'interessat, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no va formular cap al·legació, i per això passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten. És per això que li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem, i que constituïxen els fonaments de la resolució amb què concloem:

Com vosté sap, la Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com "llengua històrica i pròpia del nostre poble", i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística de la llengua valenciana en l'àmbit de la nostra Comunitat i, especialment, en la vida social i oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, per això la posada en pràctica d'estratègies normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com a patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i en l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals d'acord amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians de la situació de desigualtat en la qual es troba immers davant el castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta Comunitat. En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se ni ha de fer-se sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

Així mateix, senyoria, hem de comunicar-li que la Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament de l'Estatut, estableix en el seu art. 2 que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua Administració pública, i de l'Administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen. I l'art. 28 de la llei referida indica que els ens locals fomentaran l'ús del valencià en totes les activitats administratives.

Els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua cooficial que trien i este dret, conseqüentment, genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures a la situació de cooficialitat vigent en la nostra Comunitat, perquè en tots els casos l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció estiguen garantits, ja que han transcorregut més de 25 anys des de la promulgació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, els principis de la qual són clars i terminants, i no necessiten cap interpretació. Per això, la no-adaptació de l'estructura dels Ajuntaments a la cooficialitat lingüística comporta una limitació a l'exercici dels drets lingüístics dels ciutadans, ja que l'Administració valenciana ha de ser un referent i marcar la pauta de l'ús del valencià, i respectar sempre els drets individuals i de tolerància, respecte, i aplicació de la Llei, ja que la integració lingüística en les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana és un deure de tots els ciutadans i comporta l'obligació per als poders públics de facilitar els instruments necessaris perquè així siga.

En conseqüència, i com no podia ser d'una altra manera, és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, i són constants les recomanacions del Síndic a l'Administració pública, tant autonòmica com local, perquè els impresos, formularis i models, etc. que utilitze siguen redactats en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, valencià i castellà, d'acord amb la legislació vigent.

No obstant això, senyor, independentment de la qüestió de fons, relativa als continguts del BOP exclusivament redactats en castellà, en la tramitació d'esta queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució no pot deixar de pronunciar-se, relativa a l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans.

Com sap, l'expedient de queixa es va iniciar com a conseqüència de l'escrit dirigit a esta institució per l'interessat, Sr. (...), redactat íntegrament en valencià, per la qual cosa, en conseqüència, la petició d'informe que esta institució li va dirigir va ser realitzada en valencià, atés que esta va ser la llengua que l'interessat havia triat.

Tanmateix, l'informe que vosté ens va remetre està redactat exclusivament en castellà; en conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, qualsevol que siga la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les

comunicacions i la resta d'actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser realitzada, es va fer en la llengua triada per l'interessat, això és, en valencià.

En conseqüència, de conformitat amb tot el que hem exposat més amunt, formulem a l'Ajuntament de Massalfassar el següent SUGGERIMENT:

- Que adopte, en l'àmbit de les seues competències, les mesures ordinàries i extraordinàries necessàries a fi de adaptar les seues estructures perquè els impresos, formularis, models oficials, actes, ordenances, etc. que utilitze siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent, en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.
- Així mateix, li recordem els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats i utilitzar en tots els procediments i en qualsevol altra forma de relació entre ells, la llengua, valencià o castellà, triada per ells.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació o no de la recomanació que es fa o, si escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que, a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana